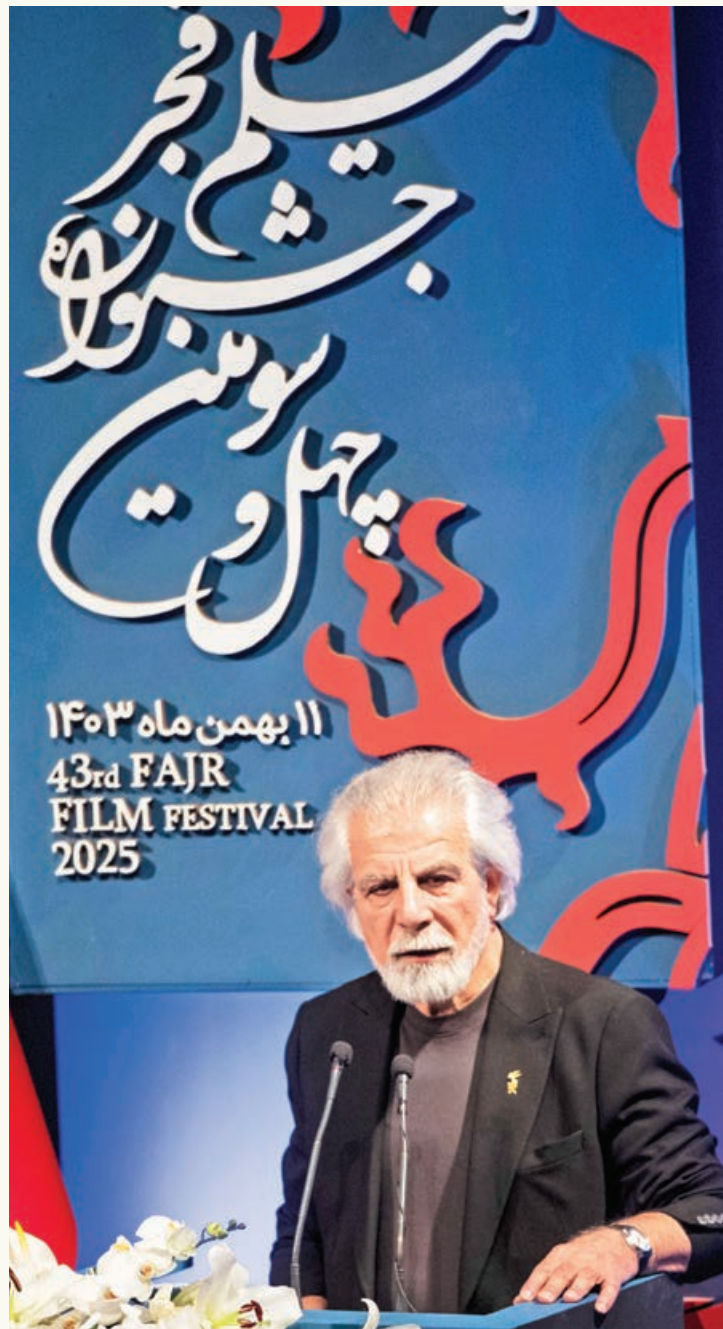

گفت‌وگو با منوچهر شاهسواری؛ دبیرچهل و سومین جشنواره فیلم فجر

اقتدار فرهنگی ما نیازمند قدرت سینمایی است

واقعیت این است که جشنواره فیلم فجر چند سالی بود آن شور و هیاهوی خود را از دست داده و بی‌رمق شده بود. تحولاتی که طی این سال‌ها در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، فناوری و... به وجود آمده موجب شد جشنواره کارکرد خودش را از دست بدهد، اما با همه اینها جشنواره هنوز برای همان‌هایی هم که انتقاد می‌کنند اهمیت دارد. انگار دلخوری از این است که چرا جشنواره کارکردش را از دست داده نه اینکه چرا جشنواره وجود دارد و شاید باید این کارکرد را با دوران جدید بازتعریف کرد. وقتی از تغییر حرف می‌زنم از یک واژه حرف نمی‌زنم بلکه از یک مفهوم حرف می‌زنم. مفهوم تغییر در جهان متکثر فعلی مفهومی یک‌سویه نیست بلکه واقعاً یک منظومه است. هر تغییری در هر گوشه‌ای از جهان در تمام مناسبات اخلاقی، اقتصادی، سیاسی، فنی، هنری، فرهنگی و... تأثیرگذار است. بنابراین وقتی از تغییر و وحشت و ترسی که از مواجهه با تغییر داریم حرف می‌زنم فقط از یک امر مستقر در سینما حرف نمی‌زنم چون از نظر من سینما یک پدیده فقط تکنیکی، فنی و هنری نیست، رسماً یک پدیده اجتماعی است چه در وجوه تجاری، چه در وجوه فنی، چه در وجوه اجتماعی و چه در وجوه سیاسی تماماً پدیده‌ای اجتماعی است. این پدیده اجتماعی در مواجهه با تغییراتی که در حال حاکم شدن به آن است باید چه واکنشی نشان بدهد؟ پاسخ من این است که باید صاحب نظریه بشود و براساس آن نظریه ایده‌های عملی پیدا کند. در فقدان نظریه ناشی از فهم تغییر حتماً ایده‌های عملی‌اش ایده‌های دقیقی نیست. ممکن است گاهی اوقات تیری به هدف بخورد، اما ما که راجع به تیری به هدف خوردن به ناگهان که حرف نمی‌زنیم بلکه راجع به یک مفهوم حرف می‌زنیم. به همین دلیل موافق هستم که بخشی از این تغییرات حتماً تغییرات اجتماعی است.

عکس‌ها: سجاد صفوری / ایران